

Замерзає річка зимними ледами.

Ой де ж ділась тая правда, що була між нами?

Паде сніжок білий на чорну долину —

Ой вернися, молодосте, на одну годину!

Зимний вітер віє, сліди замітає,

Та вже нашим прежнім думам вороття немає.

Як тяжко тій квітці в снігу процвітати.

То так тепер нашій правді поміж нас вертати.

Текст наводиться за збірником [«Богдан Лепкий. Поезії», 1990](#) . [Цикл «На позиченій скрипці»](#)